

AZ IDŐSGONDOZÁS SZOCIÁLIS INNOVÁCIÓJA

Dr. Horváth László

Debreceni Egyetem, Egészségügyi Kar, Gerontológiai Tudományos Koordinációs Központ,
4400 Nyíregyháza, Sóstói u. 2-4

Az idős emberekkel való törődésnek új útjait kell keresni. Újra kell fogalmazni a paradigmákat, folyamatosan fejleszteni kell a célkitűzéseket. A szociális ellátásban hatékony partneri kapcsolatot kell létesíteni és fenntartani az idős ember, a családtagok és a szolgáltató intézmény között. Mind a három szereplő nagy mértékű változásban van, helyenként krízisekkel terhelt és azzal egy időben kell/-ene/ biztosítani köztük a harmóniát is. Ez a legnagyobb kihívás.

A kihívásra léteznek olyan szakmai válaszok, melyek megkönnyíthetik az alkalmazkodást az új helyzetekhez. Preventív szemlélet szükséges a nyugdíjjárulék fizetéséhez, az időskori anyagi problémák megelőzéséhez. A segítség folyamata az idős ember és környezetének a szükséglet feltárásával kezdődik. Amire az idős ember már nem képes, azt jó, ha a családja tudja biztosítani. Ha erre a család sem képes, akkor olyan társadalmi, szociális ellátást kell szervezni, amely az idősödő ember otthonába viszi a szolgáltatást. Ezért az alapellátás fejlesztése és ebben az értelemben az elsőbbsége a segítség helyes útja. Az alapellátás mozgósíthatja a család meglévő erőforrásait, a környezetben rejlő lehetőségeket, felhasználhatja a civil szervezetek szolgáltatásait és csoportos, közösségi szociális munkát is szervezhet. Mindezek lehetetlenné válása után kerülhessen csak egy idős ember bentlakásos szociális intézménybe, de ott is azonnal legyen cél a helyi környezettel való szoros kapcsolat fenntartása vagy felerősítése.

A halállal való találkozásra is fel kell készülni. A társadalompolitika, a pszichológia korszerű szemlélete alapján az érintett szakemberek felkészítését meg kell szervezni. A családtagok és az idős ember felkészítése ne maradjon a krízis, a haldoklás közvetlen idejére, azt jóval előzze meg közvetett és közvetlen eszközeivel.